

Lidia Białoń

Studia i Prace Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, "Zarządzanie", nr 48

Zarządzanie. Teoria i Praktyka nr 4 (22), 69-70

2017

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Studia i Prace Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, „Zarządzanie”, nr 48/3, 2017

Nakładem Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, w ramach Studiów i Prac ukazał się tom pt. „Zarządzanie” poświęcony wyłącznie problematyce innowacyjności (48/3, 2017, ss. 425). Redaktorami naukowymi są: dr hab. Joanna Wiśniewska, prof. US i dr Katarzyna Kajojć.

Prezentowany tom zawiera 36 artykułów poświęconych działalności innowacyjnej z tego 13 artykułów zaliczonych jest do problemów teoretycznych i metodycznych, a 23 artykuły to studia i materiały. Tom zawiera prace prezentujące najnowsze wyniki badań z zakresu innowacyjności prowadzonych przez różne ośrodki naukowe w Polsce.

Tom otwiera artykuł Władysława Janasza i Krzysztofa Janasza pt. „Determinanty innowacyjności organizacji”. Temat ten jest wielokrotnie poruszany w literaturze. Autorzy zawarli w nim syntetyczne rozważania dotyczące innowacyjności w tworzeniu przewagi konkurencyjnej, wyzwania innowacyjnych organizacji oraz warunki sprzyjające podnoszeniu poziomu innowacyjności. Podkreślili, że generowana na uczelniach wiedza może trafić do sfery produkcyjnej przez specjalnie tworzone przedsiębiorstwa, określane mianem akademickie *spin off* oraz *spin out*: firmy tworzone przez uczelnie, przez pracowników uczelni, organizacje tworzone wokół licencji i nowo powstałe organizacje prowadzone wspólnie projekty badań. Warunkiem zdynamizowania innowacyjności w kraju jest zwiększenie nakładów na sferę B+R, sektora prywatnego, kształtowanie kultury innowacyjnej i systemów edukacji rozwijających kreatywność i innowacyjność.

Przedostatni artykuł omawianego tomu jakby nawiązuje do zakończenia artykułu pierwszego o znaczeniu edukacji jako determinanty wzrostu innowacyjności. Jan

Janiszewski i Marek Krasiński, w artykule „Kreowanie postaw innowacyjnych u studentów polskich uczelni ekonomicznych” przedstawili wyniki badań empirycznych przeprowadzonych wśród studentów SGH w Warszawie oraz Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Oczekiwania studentów I roku są zestawione z opinią studentów III roku, dotyczące spełnienia tych oczekiwań. Stwierdzono, że między oczekiwaniami a ich realizacją występuje wyraźna luka.

Wybierając uczelnię większość badanych studentów nie zwracała uwagi czy w programach nauczania znajdują się aspekty zarządzania innowacjami (68%). Wyrazili natomiast opinię, iż uczelnia powinna kształcić studentów w tym zakresie. Tylko 32% respondentów było zainteresowanych problematyką nauczania innowacyjności. 87% badanych studentów uważa, że ich wiedza dotycząca innowacyjności podniesie ich wartość na rynku pracy, a 65% wiąże swoją przyszłą pracę zawodową z innowacyjnością. W większym stopniu przywiązują do tego wagę studenci III roku - 94% uważa, iż zdobyta wiedza z zakresu zarządzania innowacjami może wpłynąć na ich wysoką pozycję na rynku pracy. 55% ogółu badanych uważa, że uczelnia nie kształci odpowiednio w zakresie zarządzania działalnością innowacyjną. Wnioski są dość niepokojące ale stanowią wskazówkę do zweryfikowania programów i metod nauczania, głównie -ale nie tylko - na uczelniach ekonomicznych.

W części I tomu, prezentującej problemy teoretyczne i metodyczne poruszane są tematy na ogół omawiane w literaturze. Znajdują się tu zagadnienia innowacji społecznych, roli praw własności intelektualnej w świetle koncepcji otwartych innowacji, problemy efektywności finansowania. Także poruszono sprawę sieci wsparcia innowacji. Ponadto omówiono wpływ klastrów turystycznych na innowacyjność gospodarki turystycznej. Wskazano na wagę myślenia projektowego w kreowaniu

innowacyjności i przedsiębiorczości technologicznej. Podniesiony został problem kompetencji informatycznych w realizacji koncepcji zdolności dynamicznych, a także uwarunkowań internacjonalizacji działalności badawczo – rozwojowej na przykładzie Chin, podniesienia stopnia innowacyjności przy wykorzystaniu Balanced Scorecard. Omówiony też został problem możliwości pomiaru stopnia innowacyjności. Temat ten jest rzadko poruszany w literaturze. Brak jest też badań empirycznych.

W ramach części drugiej znajdujemy dużą różnorodność tematyczną. Prezentowane badania empiryczne dotyczą skali makro, mezo i najwięcej skali mikro. Poruszane są problemy czynników wzrostu innowacyjności jak również czynniki ograniczające transfer technologii z nauki do praktyki gospodarczej. Badane są struktury organizacyjne firm w kontekście innowacyjności, problemy ochrony wynalazków w procesie zarządzania działalnością badawczo – rozwojową, relacje pomiędzy konkurencyjnością a innowacyjnością. W prezento-

wanym tomie zawarte są też bardzo szczegółowe tematy jak: rola pomysłów pracowniczych i kultury kaizen w kreowaniu innowacyjności, wpływ osobowości eksperta na wagę kryteriów oceny ryzyka innowacji, zarządzania pomysłami w przedsiębiorstwach czy też wpływ zasobów ludzkich nauki i techniki na aktywność regionów państw „Nowej 13”.

Ukazanie się tej publikacji jest bardzo ważne, gdyż inspirowane do dalszej dyskusji nad tą ważną i aktualną dziś problematyką. Po drugie jest niezwykle pomocna dla magistrantów i doktorantów w wyborze tematów ich prac badawczych. Zakres poruszanych tematów jest bardzo szeroki, choć moglibyśmy z pewnością dodać drugie tyle problemów. Po przeczytaniu niejednej publikacji utwierdzam się w przekonaniu, że tytuł omawianego dzieła powinien być rozbudowany i zawierać wskazówkę, że jest poświęcony zarządzaniu działalnością innowacyjną. Możemy też sobie zadać pytanie jak należałoby zmodyfikować aktualne programy nauczania.

prof. zw. dr. hab. Lidia Białoń